

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/28/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203121
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5718203121.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom R. X/A, C., proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, právne zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, o určení neplatnosti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15Csp/78/2020-358 zo dňa 10. septembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) vyslovil, že úver vyplývajúci zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM Slovensko a. s. dňa 15.3.2013 je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.) a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty uzatvorená dňa 15.3.2013 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného - spoločnosťou CETELEM Slovensko a. s., je neplatná (výrok II).

2. Východiskovo, pokiaľ ide o (prvú) zmluvu o spotrebiteľskom úvere, za relevantné považoval súd prvej inštancie posúdenie, či poistenie, ktoré bolo v zmluve o spotrebiteľskom úvere dojednané je alebo nie je súčasťou celkovej čiastky k zaplateniu, čo následne má vplyv na stanovenie RPMN.

3. V tejto spojitosti uviedol, že na poistenie za vzťahuje časť III. bod 1 zmluvy, kde sa konštatuje, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení CTM2112 a CTM3032 uzavretými medzi CETELEM a poisťovňou CARDIF SLOVAKIA a.s. Bratislava a vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty.

4. Okresný súd tu konštatoval, že nesúhlasí s definíciou postavenia žalovaného ako poistníka, pretože poistníkom je osoba, ktorá s poisťovateľom uzavrela poistnú zmluvu a ktorá je povinná platiť dohodnuté poistné. V danom prípade to však nebol žalovaný, kto bol povinný platiť poistné, ale poistné tak, ako bolo zadané v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere platil žalobca. V žiadnom prípade sa preto nejedná o poistnú zmluvu v prospech inej osoby, ktorú by uzavrel žalovaný v prospech žalobcu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 794 OZ.

5. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný vystupoval ako určitý sprostredkovateľ poistenia, pričom pojem poisťiteľ je pojem širší, než pojem poisťovňa, pretože poisťiteľ nie vždy musí byť poisťovňou. Za určitých podmienok môže byť poisťiteľom aj sprostredkovateľ, ktorý koná vo vlastnom mene a na vlastný účet, teda poisťiteľom môže byť nielen poisťovňa ale aj iný subjekt, ktorý je v právnom vzťahu s tým, kto uzavrel poisťnú zmluvu alebo s poisteným. Toto je práve prípad danej poisťnej zmluvy, kde žalovaný vystupoval ako sprostredkovateľ poistenia a mal zmluvný vzťah s poisteným, ktorým bol žalobca.

6. Následne, pokiaľ sa žalovaný odvolával na skutočnosť, že žalobca svojim osobitným podpisom prejavil súhlas so súborom poistenia, práve z uvedenej prihlášky vyplýva, že žalobca svojim podpisom prijal základný súbor poistenia, pričom ale ako vyplýva zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, tam už sa uvádza rozšírený súbor poistenia. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca si rozšírený súbor poistenia nevybral. Tento bol uvedený samotným žalovaným ako súčasť formulárovej zmluvy, zneužil pri tom žalobcu ako slabšiu stranu a napriek vôli žalobcu uzavrieť základný súbor poistenia, ako to vyplýva z prihlášky k poisteniu, mu nanútil rozšírený súbor poistenia.

7. Preto okresný súd dospel k záveru, že poisťné malo byť zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí žalobca ako dlžník zaplatiť, pretože žalobca ako spotrebiteľ musel zmluvu o takejto výške poisťného uzavrieť, aby získal predmetný spotrebiteľský úver. Keďže poisťné nebolo zahrnuté do celkových nákladov, ktoré musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť, následne automaticky v zmluve nie je správne uvedená celková čiastka, ktorú musí žalobca zaplatiť. Ak totiž žalobca mesačne platil sumu 142,80 € a splátok bolo 84, tak potom celková čiastka po zarátaní poisťného predstavovala sumu 11.995,20 € ale žalovaný uviedol v zmluve sumu len 11.211,48 €. Celková čiastka teda bola uvedená v neprospech spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že nebola správne uvedená ani RPMN, čo spôsobuje (§ 11 ods. 1, písm. d) zákona č. 129/2010), že zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov.

8. Navyiac, zmluva bola uzavretá 15.3.2013, pričom súd zistil, že priemerná RPMN predstavuje 18,56 % a teda žalovaný uvedený údaj neuviedol správne, čo taktiež vyvoláva bezúročnosť/bezpoplatkovosť úveru.

9. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru, s týmto záverom sa okresný súd nestotožnil, nakoľko zo zmluvy jednoznačne vyplýva, že počet splátok je 84 s tým, že sú splatné splátky 15. deň v mesiaci a termín prvej splátky je stanovený na 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý, pričom dátum poskytnutia úveru má podľa zmluvy byť žalobcovi oznámený písomne. Z takto stanoveného postupu je možné jednoduchým spôsobom dovodiť termín konečnej splatnosti.

10. Čo sa týka zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, súd prvej inštancie uviedol, že v rámci jednej listiny, ktorú koncipoval žalovaný, tento zakomponoval do jej časti II. aj zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že žalobca mal záujem len o spotrebiteľský úver vo výške 7.000 € a vôbec nemal záujem o poskytnutie revolvingového úveru.

11. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že každú z týchto zmlúv žalobca samostatne podpísal a teda mu muselo byť zrejmé, aké zmluvy uzatvára, súd sa s týmto nestotožnil. Išlo totiž o formulárovú zmluvu, ktorú pripravoval žalovaný a napriek tomu, že žalobca nikdy nežiadal o poskytnutie revolvingového úveru, tento zakoncipoval do listiny. Okresný súd tu poukázal na ods. 18, 19 a 20 listiny, ktorá formulácia je nezrozumiteľná aj pre samotný súd, nie to ešte pre žalobcu ako spotrebiteľa.

12. Okolnosť, že žalobca vôbec nemal vôľu uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere preukazuje podľa súdu prvej inštancie aj fakt, že tento úver nikdy nečerpal, ktorá skutočnosť nie je medzi stranami sporná, naopak tvrdí ju aj samotný žalovaný.

13. Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne), ak konajúci (vôľu prejavujúci) nechcel svojim prejavom vôľe vyvolať právne následky a práve z tohto dôvodu pre nedostatok vôľe žalobcu uzavrieť zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere okresný súd uzavrel, že dotknutý právny úkon nebol urobený vážne a preto je podľa § 37 ods. 1 OZ absolútne neplatný.

14. Tvrdenie žalovaného (tesne pred pojednávaním v písomnom vyjadrení), že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere nikdy nenadobudla účinnosť, pretože k čerpaniu úveru reálne nikdy nedošlo, považoval súd prvej inštancie za irelevantné, pretože predmetom sporu nebolo určenie neúčinnosti ale neplatnosti revolvingovej spotrebiteľskej zmluvy, pričom platnosť a účinnosť nie sú pojmy totožné.

15. Okresný súd dodal, že vo vzťahu k obidvom zmluvám žalobca nemusel preukazovať naliehavý právny záujem, pretože (§ 137 písm. d/ CSP) tento vyplýva pre spotrebiteľa z osobitného predpisu (zákon č. 129/2010 Z.z).

16. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na ich náhradu v rozsahu 100%.

17. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny v podobe zamietnutia žaloby.

18. Namietal, že ročná percentuálna miera nákladov je v úverovej zmluve vypočítaná správne. Do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom totiž patria aj náklady na poistné (doplnkové služby) jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poistnom (o poskytnutí takejto doplnkovej služby), aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. V danom prípade žalovaný listinnými dôkazmi preukázal, že poistné nebolo podmienkou získania spotrebiteľského úveru žalobcom. Výška mesačnej splátky bez poistného tak predstavuje 133,47 eur (t.j. $142,80 \times 100/106,99 = 133,47$). Celková čiastka k zaplateniu je správna: 11.211,48 (84 x 133,47 eur).

19. V zmysle platnej právnej úpravy platí, že ak poistnú zmluvu neuzavrel samotný poistený (v danom prípade žalobca), účastníkom poistnej zmluvy je poistník a poistený nie je účastníkom poistnej zmluvy, ale je účastníkom poistného pomeru, ktorý vznikol uzavretím poistnej zmluvy. Poistenému v takom prípade vzniknú práva a povinnosti z poistného pomeru tým, že prejaví súhlas s poistnou zmluvou. Uzatvorením uvedenej poistnej zmluvy vznikol dvojstranný právny vzťah, ktorého zmluvnými stranami sú žalovaný ako poistník (v súlade s ustanovením § 788 ods. 1 OZ je to právnická osoba, ktorá s poisťovateľom uzatvorila poistnú zmluvu), a poisťiteľ - Poisťovňa Cardif Slovakia, a.s.). Poisteným je teda každý, koho riziká sú poistením kryté (poistník alebo tretia osoba), a v prospech ktorej a na účet ktorej bola uzatvorená poistná zmluva. Poistený však nie je účastníkom (zmluvnou stranou) poistnej zmluvy. Riziko poisteného poisťuje poistník (iná osoba), v dôsledku čoho mu v prípade vzniku poistnej udalosti vznikne nárok na poistné plnenie. Podmienky úhrady poistného zo strany žalovaného ako poistníka spoločnosti Poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. ako poisťiteľovi vyplývajú z obsahu príslušnej rámcovej poistnej zmluvy. Poistený (t.j. žalobca v danom súdnom spore) je povinný uhrádzať žalovanému poplatok za poistenie, a to v rámci mesačných splátok.

20. Podľa odvolateľa neobstojí tvrdenie žalobcu, že poistenie bolo predformulované. Žalovaný opakovane poukazuje na Prihlášku k poisteniu - Poistenie pravidelných platieb, ktorá bola žalobcom osobitne podpísaná. Z tejto prihlášky jednoznačne vyplýva, že poplatok za poistenie je vo výške 4,52 eur mesačne, a že uvedená suma bude splatná spolu so splátkou spotrebiteľského úveru žalovanému. V zmysle prihlášky k poisteniu dlžník vzal na vedomie a prehlásil, že bude na účet veriteľa mesačne zasielať sumu vo výške 147,32 eur ($142,80 + 4,52$), ako súčet výšky mesačnej splátky spotrebiteľského úveru a poplatku za poistenie. Je potrebné si uvedomiť, že ide o odlišné poistenia. Žalobca si v Úverovej zmluve zvolil Rozšírený súbor poistenia. Následne podpisom dokumentu - Prihláška k poisteniu žiadal žalobca základný súbor poistenia: poistenie pravidelných platieb pre prípad smrti, plnej a trvalej invalidity a pre prípad pracovanej neschopnosti.

21. Žalovaný taktiež nesúhlasil ani s právnym posúdením zmluvy o revolvingovom úvere. Zo strany číslo 6 úverovej zmluvy totiž vyplýva, že: "Cetelem a Klient potvrdzujú, že si ZoSÚ prečítali, porozumeli jej a na znak súhlasu ju podpisujú. 19. Cetelem a Dlžník potvrdzujú, že si ZoRSÚ a RZ vrátane OPPS prečítali, porozumeli im a na znak súhlasu ich podpisujú". Pri každom z týchto odsekov sa nachádza podpis žalovaného, ako aj žalobcu, pričom z textu jednoznačne vyplýva, k čomu podpis žalobcu zaväzuje (čo uvedené skratky znamenajú).

22. Podľa žalovaného by súd takýmto výkladom mohol spochybniť ktorékoľvek ustanovenie úverovej zmluvy. Žalobcu k podpisu zmluvy nikto nenútil. Rovnako to platí aj v súvislosti s jej jednotlivými časťami uvedenými na strane číslo 6 úverovej zmluvy, ktoré sú jasne a zreteľne od seba odlíšené, čím len zdôrazňujú význam podielu účasti vôľovej zložky žalobcu na kontraktačnom procese v súvislosti s predmetnou úverovou zmluvou. V prípade, ak žalobca nebol stotožnený s významom niektorých skratiek či pojmov, mohol sa žalovaného opýtať alebo ho požiadať o výklad jednotlivých ustanovení zmluvy, resp. poradiť sa s inou osobou alebo s právnym zástupcom. Taktiež ho nikto nenútil, aby zmluvu podpísal ihneď pri jej predložení žalovaným, mohol tak urobiť až po jej riadnom preštudovaní.

23. Z uvedeného skôr vyplýva, že žalobcovi ako spotrebiteľovi v čase podpisu nezáležalo na tom, aké práva a povinnosti mu z úverovej zmluvy vyplývajú. Žalovanému nie je úplne jasné, aký iný dôkaz, okrem tvrdení v žalobcových vyjadreniach, poukazuje na to, že bol k podpisu donútený, keď pri príležitosti konania pojednávania v tejto súvislosti nebol za týmto účelom ani vypočutý. Žalobca svoje tvrdenie teda ani preukázal žiadnym relevantným dôkazom, čo má za následok, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vystáva tiež otázka, do akej miery

súd prvej inštancie zohľadňoval vyjadrenia a dôkazy predložené žalovaným, a či prostým, nedokázaným tvrdeniam žalobcu neprikladal väčšiu váhu, ako týmto vyjadreniam a dôkazom predloženým žalovaného.

24. Napokon žalovaný namieta účelnosť a hospodárnosť vedeného súdneho sporu vo vzťahu ku zaniknutej zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keďže uvedená zmluva nikdy nenadobudla účinnosť.

25. V písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobca zopakoval, že nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie nanútené. Aj žalovaným predložená listina „Prihláška k poisteniu“ nie je ničím iným len preukazom tvrdenia žalobcu o tom, že žalobca si mohol vybrať len z ponúkaných druhov poistenia, nie poistné ako doplnkovú službu prijať - odmietnuť, pritom je z datovania listiny zrejmé, že žalovaný prihlášku žalobcovi predkladal súčasne pri uzatváraní Zmluvy t.j. dňa 15.03.2013.

26. Aj žalovaným akcentované Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere svojim datovaním len preukazujú, že všetky listiny týkajúce sa zmluvného vzťahu boli žalobcovi predložené v jediný okamih len na podpis.

27. Už len z uvedeného postupu je zrejmé, že právny predchodca žalovaného nepostupoval s odbornou starostlivosťou a všetky listiny vopred pripravil s predformulovaným znením t.j. aj s poistným ako doplnkovou službou, čo sa malo javiť „ako slobodná voľba“ žalobcu. V spotrebiteľskej zmluve je predformulovaný text, podľa ktorého dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení, súhlasí s poistením, ktoré si vybral, a to A) Základný súbor poistenia B: Štandardný súbor poistenia C) Súbor poistenia senior - pre prípad smrti, z obsahu zmluvy teda nevyplýva, že žalobca mohol uzatvoriť úverovú zmluvu aj bez poistenia. Tvrdenie, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia úveru je teda v rozpore s bodom 3 úverovej zmluvy, keď spotrebiteľ automaticky dáva súhlas na jedno z troch druhov poistenia. Súhlas (prejav vôle) spotrebiteľa s uzatvorením poistného však musí byť jasne, určito a zrozumiteľne vyjadrený, čo musí veriteľ preukázať (aktuálna rozhodovacia prax súdov SR).

28. Okrem toho žalobca poukázal i na závery konajúceho súdu, ktorý konštatoval, že súbor poistenia (ako jedného z voľiteľných súbor) nekorešponduje voľbe žalobcu z predloženej prihlášky k poisteniu.

29. Následne, ako vyplýva z predtlaču zmluvy, jej podpisom sa žalobca súčasne podpisoval aj pod tú časť textu zmluvy, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, a to revolvingového úveru. Z uvedeného postupu predchodcu žalovaného potom vyplýva, že predchodca žalovaného zmluvou vopred vnútil žalobcovi aj iný úkon, než iba ten, o ktorý mal záujem. Žalobca teda nemal inú možnosť, ako prijať zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj so zmluvou o revolvingovom úvere, ktorú ani nechcel uzavrieť. Postup predchodcu žalovaného, ktorý umiestnil uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere do vopred predpísaného textu úverovej zmluvy, ktorú žalobca nemohol ovplyvniť, resp. odmietnuť, je potrebné kvalifikovať ako nekalú prax, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

30. V prípade, ak žalovaný mienil so žalobcom uzavrieť nový záväzkový vzťah (zmluvu o revolvingovom úvere), bolo potrebné to uskutočniť zákonným spôsobom, t.j. pri dodržaní predpísanej písomnej formy, presnej špecifikácie práv a povinností účastníkov ako aj ostatných zákonných náležitostí.

31. V písomnom stanovisku k uvedenému vyjadreniu žalovaný zopakoval, že riadne preukázal, že poistenie nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru.

32. Doplnil, že v zmysle dôvodovej správy k ustanoveniu § 4 zákona č. 129/2010 Z.z. je veriteľ alebo sprostredkovateľ je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím návrhu o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi na základe zmluvných podmienok ponúkaných veriteľom alebo požiadaviek spotrebiteľa stanovené informácie. Pri určovaní primeraného časového predstihu je veriteľ alebo sprostredkovateľ povinný podľa naliehavosti situácie vziať do úvahy čas, ktorý spotrebiteľ potrebuje na prečítanie a pochopenie informácií a čas, ktorý spotrebiteľ potrebuje na reakciu na poskytnuté informácie pred prijatím rozhodnutia. Dôvodom na zavedenie tejto povinnosti je zvýšiť mieru informovanosti spotrebiteľa o ponúkanom spotrebiteľskom úvere.

33. V písomnom vyjadrení k prezentovanému stanovisku žalobca zdôraznil, že v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora systém ochrany zavedený smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky vopred pripravené predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Za poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu sa v súlade s rozhodnutím SD EU

z dňa 18. 12. 2014, sp. zn. C- 449/13, CA Consumer Finance, (bod 46) v prípade úverového produktu nedá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere, pričom povinnosť informovať uvedená v článku 5 tejto smernice má predzmluvný charakter. Z toho vyplýva, že nemôže byť splnená v okamihu uzatvorenia zmluvy, ale s dostatočným časovým predstihom pred jej podpisom prostredníctvom oboznámenia spotrebiteľa s vysvetleniami uvedenými v článku 5 ods. 6 smernice.

34. Napokon, v písomnom žalovaní uviedol, že tvrdenie žalobcu o tom, že nemal možnosť sa v dostatočnom časovom predstihu oboznámiť so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, sú v rozpore so skutočnosťou. Ak žalobca poukazuje na dátumy, uvedené na jednotlivých zmluvných dokumentoch, tie svedčia o dátume ich vyhotovenia. Návrh zmluvnej dokumentácie bol žalobcovi zaslaný dňa 15.03.2013 e-mailom na: GEBUS247@AZET.SK, s tým, že následne po podpísaní jednotlivých listín tieto zašle späť na adresu žalovaného. Žalobca sa teda mohol s návrhom kompletnej zmluvnej dokumentácie oboznámiť v ním určenom prostredí (napríklad doma, v práci, u právneho zástupcu a pod.), pričom do podpisu zmluvy a iných listín nútený nebol - mohol, ale ani nemusel ich podpísať, resp. mohol sa dopytovať na ustanovenia a podmienky, ktoré mu neboli jasné či ku ktorým mal/mohol mať výhrady.

35. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná strana sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

36. Odvolacia argumentácia je neopodstatnená. Text posudzovanej zmluvy (predovšetkým časť 3 bod 1.1.) totiž neumožňuje iný výklad/záver, než formulovaný súdom prvej inštancie, a to, že dojednanie poistenia bolo inkorporované do zmluvy takým spôsobom, ktorý vylučuje možnosť jeho neuzavretia (napr. v podobe kolónky „neprijímam“) pri podpise zmluvy o úvere.

37. Dôsledkom opísaného je potom dôvodnosť určujúceho konštatovania okresného súdu o nevyhnutnosti započítania nákladov na poistné do celkových nákladov spojených s úverom. Nakoľko k tomu (započítaniu) v súdenom prípade nedošlo, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

38. Obdobne, pokiaľ ide o revolvingový úver, znenie predostretej zmluvy nepripúšťa pochybnosť o tom, že spotrebiteľ nemohol odmietnuť dojednanie jeho poskytnutia. Zmluvné ustanovenia o revolvingovom úvere sú totiž (taktiež) zakomponované do zmluvy tak, že podpisom zmluvy o (základnom) úvere spotrebiteľ automaticky žiada aj o poskytnutie revolvingového úveru. Práve v opísanej metodike veriteľa spočíva kvalifikované vnútenie (revolvingu), ktoré žalovaný spochybňuje púhym odkazom na skutočnosť, že žalobca podpisom zmluvy potvrdil, že si ju riadne prečítal. Uvedené pochopiteľne v informačne nerovnom postavení profesionálneho poskytovateľa finančných pôžičiek a spotrebiteľa vo fáze kontraktácie (kde podklady pripravuje veriteľ) nemôže obstať. Nie žalobcu/spotrebiteľa zaťažuje negatívne dôkazné bremeno preukázania, že nemal záujem o ďalší finančný produkt, ale žalovaný mal uniesť dôkazné bremeno o vôli žalobcu prevziať aj ďalší záväzok (nad rámec úveru, ktorý žiadal). Náležite tu okresný súd argumentuje, že absencii takejto vôle nasvedčuje i v konaní nesporná okolnosť, že revolvingový úver žalobca nečerpal. Následne, na zákonom následku - neplatnosti takéhoto právneho úkonu pre absenciu vôle - nič nemenia úvahy odvolateľa o neúčinnosti zmluvy.

39. Uvedené vo svojom súhrne z hľadiska procesnej ekonómie postačuje pre vyslovenie vecnej správnosti napadnutých meritórnych výrokov.

40. Relevantnej procesnej úprave následne zodpovedá i závislý výrok o trovách prvoinštančného konania.

41. Výrok o trovách odvolacieho konania sa riadi § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP (plný procesný úspech žalobcu v odvolacom konaní). O konečnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

42. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.